

Nr 1.

Ankom till riksdagens kansli den 13 april 1945 kl. 12 m.

Utrikesutskottets utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående godkännande av Sveriges anslutning till ett mellan Storbritannien, Amerikas Förenta Stater m. fl. länder träffat, den 5 augusti 1944 i London undertecknat internationellt avtal rörande principerna för fortsättandet av den samfällda kontrollen över handelssjöfarten och med anledning av nämnda proposition väckta motioner.

Genom en den 9 mars 1945 dagtecknad, till utrikesutskottet hänvisad proposition nr 249 har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet samt därvid fogade text till en den 5 augusti 1944 mellan Storbritannien, Amerikas Förenta Stater m. fl. länder träffat avtal rörande principerna för fortsättandet av den samfällda kontrollen över handelssjöfarten, äskat riksdagens godkännande av Sveriges anslutning till nämnda avtal.

Avtalets engelska text har återgivits i propositionen. En av utrikesdepartementet överlämnad översättning därav till svenska språket finnes bilagd detta utlåtande.

I samband med propositionen har utskottet till behandling förehåft följande i anledning av propositionen väckta, sinsemellan likalydande motioner, nämligen nr 340 i första kammaren av herr Berg, Robert, och nr 528 i andra kammaren av herrar Lindberg och Lövgren, vari föreslås »att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t ville hemställa, att Trafikkommissionens sjöfartsdelegation utökas med minst en representant för de ombordanställda». Beträffande de skäl, som motionärerna anfört till stöd för sina yttranden, får utskottet hänvisa till motionerna.

Av det vid propositionen fogade utdraget av statsrådsprotokollet framgår bl. a. följande:

Efter en konferens i London sommaren 1944 mellan representanter för Amerikas Förenta Stater, Belgien, Canada, Grekland, Nederländerna, Norge, Polen och Storbritannien träffades den 5 augusti 1944 mellan sagda länder ett avtal rörande principerna för fortsättandet av den samfällda kontroll över handelssjöfarten, vilken de förenade nationerna under det pågående kriget utövat. Enligt avtalet förklara sig de fördragsslutande regeringarna villiga att ställa tonnage till förfogande för militära och andra ändamål, som äro nödvändiga för eller en följd av avslutandet av kriget i Europa och Fjär-

ran Östern, ävensom för försörjningen av alla befriade områden samt av de förenade nationerna samt åtaga sig att icke tillåta användningen av något fartyg i icke nödvändig sysselsättning, såvida icke det totala tonnaget inom den s. k. sjöfartspoolen överskrider de sammanlagda behoven. Regeringarna åtaga sig att vidmakthålla en sådan kontroll över sitt tonnage, att varje fartyg sysselsättes i enlighet med nyss angivna syften, och att inom sina respektive länder utöva kontroll över alla för sjöfarten nödvändiga tjänster.

Det av avtalet berörda tonnaget skall i sin helhet ställas till en särskild centralmyndighets förfogande. Enligt en vid avtalet fogad organisationsplan skall centralmyndigheten bestå av dels ett råd, dels en verkställande styrelse, den senare fördelad på två sektioner, en i London och en i Washington. I rådet skola alla regeringar vilka undertecknat avtalet eller anslutit sig till detta vara representerade, varemot antalet medlemmar i styrelsen skall vara begränsat. Signatärmakt eller senare ansluten makt, som icke är permanent representerad i styrelsen, skall där företrädas av en adjungerad ledamot, vilken i frågor rörande fartyg under ifrågavarande makts kontroll eller rörande tilldelning av tonnage för dess territorium, skall ha samma befogenheter som styrelsens permanenta medlemmar. Beslut angående fartyg hörande under viss regering skall fattas i samförstånd med denna regering genom dess representant i styrelsen.

De bestämmelser, som fastställas genom avtalet, avses skola träda i kraft vid inställandet av fientligheterna i det pågående kriget mot Tyskland och fortsätta att tillämpas under en tid, som ej överstiger sex månader, räknade från fientligheternas inställande i Europa eller i kriget i Asien, vilkendera av dessa bägge tidpunkter, som blir den senare, såvida icke överenskommelse om tidigare upphörande träffas.

Avtalet har undertecknats av Amerikas Förenta Stater, Belgien, Canada, Grekland, Nederländerna, Norge, Polen och Storbritannien. Sedermera ha Australiska Statsförbundet, Brittiska Indien och Frankrike anslutit sig till detsamma. Sovjetunionen har icke tagit någon del i överenskommelsen, men enligt det officiella meddelandet om avtalets undertecknande hade sovjetregeringen och andra intresserade regeringar tillhörande de förenade nationerna hållits underrättade om de avtalet föregående förhandlingarna.

Enligt överenskommelsen skola neutrala stater, vilkas handelsflottors tonnage överstiga vad som erfordras för tillgodoseendet av ifrågavarande länders nödvändiga importbehov, inbjudas att ansluta sig till avtalet. Den 22 september 1944 riktade Storbritanniens och Amerikas Förenta Staters regeringar en dylik inbjudan till svenska regeringen.

I propositionen angives den svenska sjögående handelsflottan vid årskiftet 1944/45 omfatta ett sammanlagt tonnage av 1 500 000 bruttoton, varav omkring 500 000 bruttoton befann sig utanför spärren, lejdtonnaget obekräknat. Enligt utskottet senare av departementet tillhandahållna uppgifter skall sistnämnda siffra rätteligen vara 335 000.

I propositionen framhålles, att en vägran från svensk sida att ansluta sig till avtalet skulle medföra, att svenska fartyg i de anslutna ländernas ham-

nar — d. v. s. just de länder, som ur sjöfartssynpunkt äro av avgörande betydelse — komme att sättas i efterhand, vad beträffar bunkring, erhållande av skeppsförnödenheter, klarering, reparationer m. m., vilket allvarligt skulle påverka den svenska handelsflottans konkurrenskraft och rörelsefrihet och särskilt svensk linjesjöfarts intressen.

Svenska regeringen har under förutsättning av riksdagens godkännande anslutit sig till avtalet genom en note som finnes bilagd propositionen. I denna note angivas två förutsättningar för svenska regeringens samtycke till bestämmelserna i avtalet, nämligen att tilldelningen av tonnage för Sveriges försörjning skall ske enligt samma grunder som beträffande försörjningen av de förenade nationerna och anses som alla de fördragsslutande regeringarnas angelägenhet och att svenska fartyg icke skola vara skyldiga att frakta vapen, ammunition och krigsmateriel. Vidare har i nämnda note angående sättet för genomförande av kontrollen över det svenska tonnaget förklarats, att ett enda organ skall vara ansvarigt för handhavandet av allt svenskt tonnage, vare sig genom tidsbefraktning eller på bareboat basis eller för egen räkning; ifrågavarande organ skall i denna egenskap handla med full behörighet och såsom ombud för svenska regeringen under överenskommelsens giltighetstid.

Det internationella avtal om en gemensam kontroll över handelssjöfarten, som Sverige inbjudits att ansluta sig till, fullföljer syftet att under den period, som följer omedelbart efter det kriget i Europa upphör, vidmakthålla en centraliserad, internationell kontroll över en betydande del av världens handelstonnage. I propositionen meddelas, att under förhandlingarna om Sveriges anslutning det från allierad synpunkt framhållits såsom naturligt, att Sverige under detta skede med sin handelsflotta medverkar i arbetet på ett återställande av mera normala förhållanden i Europa och deltar i de erforderliga humanitära hjälpaktionerna. Även utskottet finner det naturligt, att Sverige genom en anslutning till den internationella sjöfartspoolen söker i sin mån främja ett rationellt utnyttjande av handelstonnaget till gagn särskilt för de hjälpbehövande folken i Europa. Utan en dylik internationell kontroll kunde det befaras, att en planmässig ordning för tillförseln av varor över haven till de länder, som äro mest i behov därav, skulle i hög grad försvåras.

Det är å andra sidan givet, att Sverige har viktiga egna intressen att tillvarataga i fråga om dispositionen av sitt handelstonnage. Detta måste jämväl anlitas för vårt lands försörjning med oundgängliga varor och för den export, som står i samband därmed. Utskottet anser sig på grundvalen av de upplysningar som stått till dess förfogande kunna hysa den förhoppningen, att dessa intressen tillgodosetts genom det förbehåll angående tilldelningen av tonnage för Sveriges försörjning, som innefattas i den svenska regeringens note.

Ehuru den i avtalet föreskrivna kontrollen i princip omfattar alla slags handelsfartyg, oberoende av storlek, har i själva avtalet förklarats, att be-

Utskottet.

träffande fartyg, sysselsätta i kustfart eller på trader mellan närliggande länder, sådana åtgärder skola vidtagas, att de användas på lämpligt sätt inom varje speciellt område. Tillämpningen härav på svenska förhållanden torde betyda, att sådana mindre fartyg, som bruka användas endast för kustfart och Östersjöfart, skola generellt medgivas att fortsätta sin hittillsvarande fraktfart.

Av väsentlig betydelse är, såsom i propositionen framhålles, att svenska regeringen blir representerad i det verkställande organet för sjöfartspoolen, när frågor behandlas som röra dispositionen av svenskt tonnage, samt att beslut i detta organ icke kunna fattas genom votering utan kräva samtycke av representanten för vederbörande land, när fråga uppstår om förfogandet över detta land tillhöriga fartyg.

Beträffande anordningen av kontrollen över det svenska tonnaget har i enlighet med svenska önskemål överenskommits, att fartygen icke behöva rekvireras av regeringen, såsom avtalet eljest förutsätter. Uttalandet i sista stycket av den svenska noten giver vid handen, att det är tillräckligt, om ett enda svenskt organ är ansvarigt för handhavandet av allt svenskt tonnage. Enligt propositionen har det avsetts, att den s. k. Sjöfartskommittén 1939, som är bildad av Sveriges redareförening och vari representanter för Kungl. Maj:t och för Statens trafikkommission ha säte och som varit avtalsslutande part i de sjöfartsöverenskommelser, vilka å svensk sida ingåtts under kriget, skall handhava avtalets genomförande under kontroll av trafikkommissionen såsom licensmyndighet. Sjöfartskommittén skall sålunda tidsbefrakta de svenska fartygen och stå i nära förbindelse med sjöfartspoolens verkställande organ vid planeringen av de svenska fartygens användning.

Av den föregående redogörelsen framgår, att svenska regeringen gjort ett förbehåll med hänsyn till användningen av svenska fartyg för krigsmaterieltransporter och att detta förbehåll godtagits.

Den mycket vittgående kontroll över det svenska tonnagets användning, som genom Sveriges anslutning till sjöfartspoolen skulle tillerkännas ett internationellt organ, torde med hänsyn till rådande utomordentliga förhållanden böra accepteras. Utskottet delar härutinnan den uppfattning, som Kungl. Maj:t givit uttryck åt genom sin här i översättning bifogade note till brittiska och amerikanska regeringarna. I denna note har, i enlighet med grundlagens föreskrifter, förbehåll gjorts om riksdagens bifall till anslutningen. Utskottet tillstyrker, att riksdagen lämnar det begärda medgivandet.

I de förut nämnda motionerna har det anmärkts, att avtalet icke behandlar frågor om besättningarnas förhållanden eller garanterar, att svensk lag i sådana spörsmål blir respekterad under fartygens längre bortovaro från Sverige. Tillika förordas, att trafikkommissionens sjöfartsdelegation erhåller en representant för de anställda, varigenom dessas intressen i nämnda hänseenden skulle kunna bättre bevakas. I anledning av motionärernas uttalanden vill utskottet framhålla, att det system för det svenska tonnagets handhavande, som i propositionen föreslagits, icke — såsom nu gällande sjöfartsavtal med Stor-

britannien — innebär de svenska fartygens upplåtande till utländska nyttjanderättshavare. Fartygen, som befraktas av Sjöfartskommittén 1939, äro uppenbarligen underkastade svensk lag, även när de verkställa transporter för andra länders räkning. Vad angår önskemålet om en representation för de ombordanställda i Statens trafikkommission, torde det hittills icke ingått i trafikkommissionens uppgift att syssla med frågor om besättningarnas ställning. Huruvida anledning till ändring härutinnan föreligger, anser utskottet vara en fråga, som det bör tillkomma Kungl. Maj:t att pröva.

Utskottet hemställer på dessa grunder,

A) att riksdagen måtte, med bifall till Kungl. Maj:ts förvarande proposition, meddela av Kungl. Maj:t äskat godkännande av Sveriges anslutning till det i propositionen omförmälda, den 5 augusti 1944 i London undertecknade internationella avtalet rörande principerna för fortsättandet av den samfälliga kontrollen över handelssjöfarten,

B) att motionerna I: 340 och II: 528 icke måtte föranleda någon riksdagens utgård.

Stockholm den 13 april 1945.

På utrikesutskottets vägnar:

ÖSTEN UNDÉN.

Vid detta ärendes behandling ha närvarit:

från första kammaren: herrar *Undén, Sandler, Åkerberg, Johan Bernhard Johansson, Gränebo, Ivar Anderson, Elon Andersson* och *Ekman*; samt

från andra kammaren: herrar *Skoglund, Ward, Vougt, Svensson* i Grönvik, *Lindqvist, Carlström, Bagge* och *Wallentheim*.

Översättning.

Överenskommelse

rörande principerna för fortsatt koordinerad kontroll av handelssjöfarten.

Undertecknade representanter, vederbörligen befullmäktigade av sina regeringar eller myndigheter, här nedan kallade de fördragsslutande regeringarna, hava överenskommit om följande:

- 1) De fördragsslutande regeringarna förklara, att de ikläda sig som en gemensam förpliktelse att för alla militära och andra behov ställa allt det tonnage till förfogande, som är nödvändigt för och härrör ur antingen krigets slutförande i Europa och Fjärran Östern eller behovet av tillförsel till såväl alla befriade områden som de förenade nationerna i allmänhet och områden under deras myndighet.
- 2) De fördragsslutande regeringarna förbinda sig att vidmakthålla sådan kontroll över alla fartyg, som äro registrerade inom deras territorium eller annorledes under deras myndighet, att de bliva i stånd att effektivt bestämma över varje fartygs användning i enlighet med ovanstående deklaration. Under iakttagande av bestämmelserna i § 3 och § 9 skall denna kontroll fortsättningsvis utövas av varje fördragsslutande regering genom rekvisition av användnings- eller äganderätten.
- 3) De fördragsslutande regeringarna förbinda sig att icke från kontrollen frigiva några fartyg under deras myndighet eller tillåta dem att användas för icke nödvändiga uppgifter eller icke nödvändiga laster med mindre att den totala tonnagemängden överskjuter de totala behoven och i detta fall endast i enlighet med en gemensamt överenskommen ordning, vilken icke får vara diskriminerande mot någon enskild nations sjöfartsintressen utan skall medge alla de fördragsslutande regeringarna lika möjligheter för deras respektive handelsflottor att delta i handelssjöfart.
- 4) Neutrala regeringar, som ha flera fartyg under sin kontroll än som kräves för att fylla respektive länders väsentliga importbehov, skola inbjudas att ikläda sig sådana skyldigheter beträffande alla sina fartyg, att dessas användning kommer att stå i överensstämmelse med de förenade nationernas allmänna syften.
- 5) De fördragsslutande regeringarna förbinda sig att genom lämpliga åtgärder utöva kontroll över för sjöfarten nödvändiga tjänster inom sina territorier i huvudsaklig överensstämmelse med de i Förenta Staterna och Storbritannien gällande licenssystem (Warrant Schemes) och att vidtaga sådana ytterligare åtgärder, som må påfordras för att möjliggöra, att alla länders fartyg användas i enlighet med de förenade nationernas syften. Andra regeringar, som ansluta sig till denna överenskommelse, skola avgiva en liknande försäkring.
- 6) Utan hänsyn till frågor rörande nyttjande- eller äganderätt skall användningen av sådana fartyg, som vid något tillfälle eventuellt medges tillstånd att segla under fientlig flagg eller myndighet, bestämmas så, att de tillgodose de förenade nationernas behov.
- 7) a. På det att fördelningen av alla fartyg under de förenade nationernas kontroll kontinuerligt må kunna på bästa sätt bestämmas så, att de tillgodose de förenade nationernas krav, skall en central myndighet upprättas,

vilken skall träda i funktion, sedan de allmänna krigsoperationerna mot Tyskland upphört. Denna centrala myndighet skall organiseras i enlighet med den plan, som uppgjorts i närslutna bilaga.

b. Centralmyndigheten skall besluta om användningen av fartyg i syfte att förverkliga de åtaganden, som varje fördragsslutande regering i § 1 iklätt sig beträffande tillhandahållandet av de fartyg, som vid olika tillfällen kunna behövas för att tillgodose löpande behov av fartyg för de förenade nationernas militära och andra syften. Fartyg skola av berörda regeringar anvisas för dessa syften i enlighet med centralmyndighetens beslut. I den mån det är förenligt med det effektiva utnyttjandet av allt tillgängligt tonnage, enligt vad centralmyndigheten beslutat på ifrågavarande område, må varje fördragsslutande regering under hänsynstagande till bestämmelserna i § 7 c anvisa fartyg under sin myndighet att helt eller delvis ombesörja importen till områden, för vilka den har iklätt sig särskilda transportåtaganden.

c. I allmänhet skola fartyg under de olika fördragsslutande regeringarnas flagg förbli under vederbörande regerings kontroll eller under kontrollen av den regering, till vilken de uthyrts. För att tillgodose speciella militära önskemål skola de fartyg, vilka i enlighet med avtal mellan Förenta Staterna och Storbritannien gemensamt eller var för sig med andra regeringar, som ha bestämmanderätt över dessa fartyg, uthyrts för att användas såsom trupptransportfartyg, lasaretsfartyg och andra ändamål i de militära styrkornas tjänst, även i fortsättningen uthyras till amerikanska och/eller brittiska krigssjöfartsministerierna (War Shipping Administration och/eller Ministry of War Transport) i enlighet med överenskommelse, som kommer att träffas mellan samtliga berörda regeringar. (Ytterligare fartyg, som må behövas för dylika ändamål, skola behandlas på samma sätt.)

Det förhållandet, att dessa fartyg ha tilldelats militära uppgifter, skall icke inskränka de berörda regeringarnas rätt att med centralmyndigheten diskutera åtgärder för att tillgodose deras viktigaste tonnagebehov i enlighet med bestämmelserna i § 1.

d. De fördragsslutande regeringarna skola genom centralmyndigheten tillhandahålla varandra alla upplysningar, som kunna anses nödvändiga för det effektiva fullföljandet av överenskommelsen, exempelvis rörande planer, användning av tonnage och förslag, allt dock under hänsynstagande till den militära sekretessens krav.

e. Centralmyndigheten skall också vidtaga de åtgärder, som behövas för att bestämmelserna i § 5 skola kunna tillämpas, och skall vidare taga initiativet till åtgärder i enlighet med § 6.

f. De ersättningar, vilka skola betalas av dem (regeringar eller privata), som utnyttja fartygen, skola bestämmas av centralmyndigheten på ett rättvist och skäligt sätt med iakttagande av följande två grundprinciper:

i) Alla fartyg, som utföra samma eller liknande tjänster, skola hålla samma fraktsatser.

ii) Fartyg skola användas allt efter behovet utan finansiella hänsynstagen.

8) De principer, om vilka här överenskommelser träffats, skola gälla alla slags handelsfartyg oberoende av storlek, inkluderande passagerarefartyg, tankfartyg samt valkokerier, när dessa icke användas för valfångst. (Men § 7 b skall icke tillämpas beträffande fartyg, sysselsatta i kustfart eller på trader mellan närliggande länder. Beträffande dessa skola sådana åtgärder vidtagas, att de användas på lämpligt sätt inom varje speciellt område.)

I den mån så befinnes nödvändigt skola dessa principer även i erforderlig omfattning gälla för fiskefartyg, valfångstfartyg och andra dylika fartyg i sådana områden, där särskilda åtgärder beträffande sådana fartyg anses

nödvändiga. En särskild myndighet skall upprättas med behörighet att fördela dessa fartyg mellan militära och civila funktioner.

9) Ovanstående bestämmelser skola börja tillämpas, när centralmyndigheten träder i funktion, och skola gälla under en tid icke överstigande sex månader efter fientligheternas slut i Europa eller Fjärran Östern, vilketdera som inträffar senast, försåvitt icke de regeringar, som äro representerade i det vederbörligen utsedda organet av centralmyndigheten, enhälligt överenskomma, att vissa eller samtliga av de överenskomna bestämmelserna skola upphöra att gälla eller modifieras vid en tidigare tidpunkt.

Undertecknat i London den 5 augusti 1944.

För Belgiens regering:
A. BALTHAZAR

För Canadas regering:
VINCENT MASSEY
A. L. MacCALLUM

För Kungl. Grekiska regeringen:
G. VASSILIADIS

För Nederländernas regering:
J. M. de BOOY

För Norges regering:
ARNE SUNDE

För Republiken Polens regering:
J. KWAPINSKI

För Förenade Konungariket Storbritanniens och Norra Irlands regering:
LEATHERS

För Amerikas Förenta Staters regering:
PHILIP D. REED
HUNTINGTON T. MORSE
WALTER A. RADIUS
JOHN M. ALLISON

För Franska Nationella Befrielseutskottet:

Översättning.

B I L A G A.

Centralmyndighetens organisation.

1. Centralmyndigheten skall bestå av:
  - a. ett råd (Förenade sjöfartsrådet)
  - b. ett verkställande utskott (Förenade verkställande sjöfartsstyrelsen)
  - (a) *Förenade sjöfartsrådet* (United Maritime Council).
2. Alla de fördragsslutande regeringarna skola vara representerade i rådet. Medlemskap i rådet skall även vara öppet för alla andra regeringar såväl från de förenade nationerna som från neutrala länder, vilka önska ansluta sig och äro villiga att acceptera de fördragsslutande regeringarnas förpliktelser.

3. Rådet skall sammanträda, när så finnes erforderligt, dock minst två gånger om året, på platser som synas lämpliga. Sammanträdena skola förberedas av den verkställande styrelsen. Rådet skall välja sin ordförande och besluta om sin arbetsordning. Rådssammanträdena äro avsedda att giva tillfälle att informera de fördragsslutande regeringarna om det allmänna sjöfartsläget och att möjliggöra för dem att utbyta åsikter rörande frågor av allmän räckvidd, vilka framkommit i den verkställande styrelsens arbete.

(b) *Förenade verkställande sjöfartsstyrelsen* (United Maritime Executive Board).

4. Verkställande styrelsen skall upprättas med avdelningar i Washington och London under ledning av respektive War Shipping Administration och Ministry of War Transport.

5. Styrelsen skall genom sina avdelningar utöva den centrala myndighetens verkställande funktioner. Under de två avdelningarna skall upprättas en lämplig organisation i avsikt att göra det möjligt för dem att lösa de i § 7 i Överenskommelsen rörande principerna nämnda uppgifterna. En organisation med uppgift att genomföra bestämmelserna i § 8 av denna överenskommelse rörande såväl fartyg sysselsatta i kustfart och på korta trader som mindre fartyg skall upprättas under styrelsens ledning.

6. Uppdelningen av de löpande ärendena de bägge avdelningarna emellan skall från tid till annan göras på sätt, som må anses lämpligt. För att styrelsens bägge avdelningar skola kunna arbeta i samförstånd, skola de bägge ordförandena ordna sammanträden med hela styrelsen så ofta som befinnes nödvändigt och på plats, som för varje gång anses lämplig.

7. Styrelsen skall endast hava ett begränsat antal medlemmar. På grund av sina stora erfarenheter av internationell sjöfart och sina stora bidrag av fartyg för det gemensamma målet skola följande regeringar vara representerade i styrelsen:

Förenade Konungariket Storbritanniens och Norra Irlands regering;

Amerikas Förenade Staters regering;

Nederländernas regering;

Norges regering.

Styrelsen skall kunna föreslå de fördragsslutande regeringarna tillsättandet av ytterligare utskottsmedlemmar i den mån omständigheterna så kräva för att befordra centralmyndighetens effektiva verksamhet.

8. Varje fördragsslutande regering, som icke är representerad i styrelsen, skall representeras av en adjungerad ledamot, som skall rådfrågas av styrelsen samt vara berättigad att närvara vid dess eller dess avdelningars sammanträden, när ärenden behandlas dels rörande fartyg under denna regerings myndighet dels rörande tillhandahållandet av fartyg för territorium under dylik regerings myndighet.

9. Beslut i styrelsen och dess avdelningar skola fattas genom överenskommelse medlemmarna emellan. Röstning skall ej förekomma.

10. Beslut av styrelsen angående fartyg stående under någon av de fördragsslutande regeringarnas myndighet skall fattas med samtycke av denna regerings representant — ordinarie eller adjungerad — i styrelsen.

11. Styrelsen skall vara behörigt organ för det i § 9 i Överenskommelsen rörande principerna nämnda ändamålet, men intet beslut fattat i enlighet med denna paragraf av de i styrelsen representerade regeringarna skall utan berörda regerings uttryckliga samtycke kunna ålägga denna nya eller mera omfattande förpliktelser.

12. En planeringskommitté skall tillsättas och börja sitt arbete i London så snart som möjligt efter det att Överenskommelsen rörande principerna undertecknats för att på en för de fördragsslutande regeringarna till

fredsställande grundval i detalj utarbeta den organisation, som erfordras för att sätta styrelsen i stånd att fullgöra sina funktioner, inklusive de i § 7 (f) nämnda. Samtliga fördragsslutande regeringar kunna vara representerade i planeringskommittén.

13. Styrelsen skall hava rätt att begagna sig av organisationsapparaten i War Shipping Administration och Ministry of War Transport för att därigenom undvika dubbelbehandling av ärenden.

14. De fördragsslutande regeringarna skola så snart som möjligt anmäla sina representanter i planeringskommittén till Förenta Staternas och Förenade Konungarikets regeringar. De skola på samma sätt utnämna ledamöter respektive adjungerade ledamöter i styrelsen. Förenta Staternas och Förenade Konungarikets regeringar skola, i samråd med de andra fördragsslutande regeringarna, besluta datum, då centralmyndigheten skall träda i funktion i enlighet med § 7 (a) i Överenskommelsen rörande principerna.

Bilaga 2.

ÖVERSÄTTNING

av

svenska regeringens note till brittiska och amerikanska regeringarna angående Sveriges anslutning till den internationella överenskommelsen rörande principerna för fortsättandet av den samfällda kontrollen över handels-sjöfarten.

Svenska regeringen har numera övervägt det memorandum, som den 22 september 1944 överlämnades av regeringarna i Storbritannien och Amerikas Förenta Stater, i vilket dessa regeringar inbjödo svenska regeringen att ansluta sig till den plan, som närmare angivits i den i London den 5 augusti 1944 undertecknade »Överenskommelsen rörande principerna för fortsättandet av den samfällda kontrollen över handels-sjöfarten».

Svenska regeringen, som samtycker till bestämmelserna i denna överenskommelse, önskar under förutsättning av svenska riksdagens bifall ansluta sig till överenskommelsen och ikläda sig de skyldigheter och utöva de rättigheter, som tillkomma en fördragsslutande regering under förutsättning:

1) Att tilldelningen av tonnage för Sveriges försörjning skall ske enligt samma grunder som beträffande försörjningen av de förenade nationerna och anses såsom alla de fördragsslutande regeringarnas angelägenhet i enlighet med artikel 1 i överenskommelsen;

2) Att svenska fartyg icke skola vara skyldiga att befordra vapen, ammunition och krigsmateriel, tillhörande de fem överenskomna kategorier, som angivas i den internationella konventionen av juni 1925 för kontroll av internationell handel med vapen och ammunition.

För att sätta i kraft bestämmelserna i artikel 2 i »Överenskommelsen rörande principerna» skall ett enda organ vara ansvarigt för handhavandet av allt svenskt tonnage, vare sig genom tidsbefraktning eller på bareboat basis eller för egen räkning; ifrågavarande organ skall i denna egenskap handla med full behörighet och såsom ombud för svenska regeringen under hela giltighetstiden av »Överenskommelsen rörande principerna».

London och Washington den 21 mars 1945.